

Rianne van de Beek draait mee in het kinderwerk van haar parochie

“De kinderen hebben een speciale plek in onze kerk”

“In mijn parochie mag je zijn zoals je bent. Dat geldt voor mijzelf, maar ook voor de kinderen. Ik vind het mooi om te zien hoe zij een speciale plek hebben in onze kerk.”
Rianne van de Beek (30) is lid van de Oud-Katholieke Kerk in Utrecht. **“Het ontroert me iedere keer weer om de kinderen aan het eind van de mis op hun knietjes vooraan te zien zitten.”**

Een kleine drie jaar geleden stapte Rianne voor het eerst de Oud-Katholieke Parochie van de H.H. Maria, Jacobus en Gertrudis in Utrecht binnen. “Vanaf het allereerste moment wist ik dat ik mijn plek had gevonden. Ik werd geraakt door de liturgie, de traditie en de mensen. Zelf ben ik best wel rationeel. De rituelen in deze kerk helpen me om uit mijn hoofd te gaan en het geloof dieper te beleven. Alle zintuigen worden aangesproken. Ook is er veel symboliek; dingen hebben een diepere betekenis en een lange geschiedenis. Sommige gebeden worden bijvoorbeeld al sinds het vroege christendom gebruikt. Je staat daardoor echt in verbinding met de kerk van alle tijden. Tegelijk is deze kerk juist modern. Op hedendaagse vragen wordt een antwoord gezocht dat past bij de tijd waarin we nu leven.”

Kinderen een speciale plek

Voor kinderen is er alle ruimte in de parochie. “Onze kerk wil kinderen laten voelen dat ze erbij horen. Daarom beginnen en eindigen we de mis samen met alle anderen in de kerk. Dat ze niet stilzitten en soms wat lawaai maken, vinden we niet erg.” Tijdens de overweging hebben de kinderen hun eigen kinderkerk. Ze krijgen dan een kaarsje mee dat is aangestoken met hetzelfde licht dat in de kerk brandt. Want ook al gaan ze even uit de viering, ze blijven onderdeel van het geheel.

“De pastoor neemt voor ieder kind echt even de tijd. Het is prachtig!”

Aan het eind van de communie komen de kinderen weer terug in de mis. Zij mogen geknield vooraan gaan zitten en worden gezegend door de pastoor. “Het ontroert me telkens weer hen daar op hun knietjes te zien zitten. De pastoor neemt voor ieder kind even de tijd. Het is prachtig! Na het gebed mogen de kinderen vertellen wat ze in de kinderkerk hebben gedaan. Zo willen we hen op allerlei manieren laten voelen dat ze belangrijk en welkom zijn.”

‘Wees als een kind’

Zelf is Rianne één van de leidsters van de kinderkerk. Eens in de zes weken gaat ze met de kinderen mee om hen te vertellen over God en de Bijbel. “Ik vind het belangrijk om kinderen mee te geven dat ze geliefd zijn. Toevallig hebben we het net een aantal zondagen gehad over het thema ‘Wees als een kind’. Zo stonden we stil bij een Bijbelverhaal in Marcus waarin apostelen kibbelen over wie de belangrijkste is. Jezus roept een kind bij zich en zegt dat de belangrijkste in het Koninkrijk niet degene is met de meeste macht of kennis, maar wie is als dat jongetje. Als de kinderen dan aan het eind van de kinderkerk weten te vertellen dat de pastoor niet de belangrijkste is, dan weet je dat er iets is blijven hangen.” Rianne snapt waarom Jezus een kind tot voorbeeld stelt: “Ik vind het mooi hoe open en eerlijk ze in de wereld staan. Ze durven dingen te vragen. Ze leven bij de dag. Ze nemen het leven zoals het komt. Ik denk dat we veel van hen kunnen leren.”

“We zijn allemaal geschapen naar Gods beeld”

De kinderen, maar ook de volwassenen, mogen er zijn in de parochie. Rianne: “Die onvoorwaardelijke acceptatie is ontzettend waardevol. Ieder mens en ieder kind is geliefd. Zonder voorwaarden. Ook als je anders denkt of anders bent, mag je er zijn. We zijn allemaal geschapen naar Gods beeld. En voor mij is het belangrijk dat de kerk een plek is waar de kinderen echt meetellen. Daarom geef ik om mijn kerk.”

Wat is voor jou waardevol in de kerk?

U kunt dit artikel en bijgaande foto gratis downloaden voor overname in uw kerkblad met vermelding van: Tekst: Team Actie Kerkbalans. Foto: Ramon Mangold.